

paa samme Sted og med de samme faa Lærere tør vist i det hele anses for at være tilstrækkelig længe til, at Friskhed og Modtagelighed kunne bevares, og hvert Aar herved kan give sit fulde Udbytte af Arbejdet.

Større Frihed og mindre Ensartethed, end der vilde faas ved Forlængelse til et 4-aarigt Ophold ved Seminariet, vilde der formentlig kunne faas ved, at den Tid, man ønsker at lægge til Læreruddannelsen, lægges forud for Seminarieopholdet, eventuelt ogsaa bagefter ved at lette Adgangen for unge Lærere til videre Uddannelse i de enkelte Fag. Det vil derfor være rimeligt at skærpe Fordringerne ved Optagelsen. Fordringerne tænkes skærpede i de Fag, i hvilke Eleven kan gaa noget videre ved almindelige, dygtige Læreres Hjælp eller ogsaa ved Selvarbejde. I disse Fag vil han altsaa kunne komme bedre forberedt til Seminariet, og der vil herved paa dette blive mere Tid til en mere uddybende og udviklende Undervisning og derunder ogsaa, som før nævnt, til nogen Sprogundervisning.

Som bekendt er der allerede nu en Optagelsesprøve i Henhold til Seminarieloven af 1894 og nærmere fastsat ved Cirkulære af 8. Juli 1894. Men denne Optagelsesprøve holdes alene af Lærerne ved det paa-gældende Seminarium, og Privatseminarierne ere ganske naturligt stærkt økonomisk interesserede i at faa saa mange Elever som muligt eller i alt Fald ikke at afvise dem, som melde sig for at blive optagne. Skulle skærpede Fordringer til Optagelsesprøven bevirke, at man paa Seminarierne ikke fremtidig behøver at begynde fra et for lavt Udgangspunkt, er det derfor nødvendigt, at man sikrer sig, at Fordringerne til denne Prøve virkelig ogsaa opfyldes af Eleverne. Blot at stille Fordringerne paa Papiret, vil ikke nytte. Her foreslaas derfor, at denne Prøve aflægges for en af Ministeriet nedsat Kommission. Efter at have bestaaet Optagelsesprøven kan Eleven derefter henvende sig til det Seminarium, han selv ønsker, og som har Plads til ham. Forslaget søger saaledes at sikre Seminarierne, at deres Elever ved Optagelsen have naaet et vist Maal af Kundskaber, saa at Undervisningen ikke hemmes og sinkes ved Bibringelsen af rent elementære Kundskaber under det første Aars Seminarieophold.

Det andet Hovedafsnit af Lovforslaget angaar Privatseminarier, de Seminarier, der uddanne det overvejende Antal af vore Lærere. Jeg tror ikke, der er nogen Stem-

ning for at søge bort fra Privatseminarierne for at gaa over til en Række nye Statsseminarier, men nægtes kan det ikke, at det under den nugældende Ordning er alt for let at rejse et Privatseminarium under den Form, at det nærmest bliver en Bibeskæftigelse for nogle Lærere ved Realskoler og højere Almenskoler i Købstæderne, og at man derfor for Tiden ikke har fuld Betyggelse for, at ethvert Privatseminarium, der formentlig opfylder Betingelserne for at faa Anerkendelse — disse Betingelser ere saare faa og smaa —, virkelig magter sin Opgave og virkelig fortjener Statens Anerkendelse og Støtte, fortjener at være et statsunderstøttet og paa anden Vis privilegeret Led af den Institution, hvor Folkeskolens Lærere uddannes. Forslaget indeholder derfor en Del skærpede Regler paa dette Omraade. Det tillægger Privatseminarierne meget forøget Understøttelse. En saadan er nødvendig, om de vedblivende skulle kunne magte deres Opgave, og nødvendig, for at Folkeskolen vedblivende kan faa det store Fler-tal af Lærere uddannet ad denne Vej. Samtidig med at Staten saaledes i væsentlig Grad forøger sin Understøttelse, bør den kræve betydelig større Indseende med disse Seminarier, med deres Lærerkrafter og hele Virkemaade end hidtil. Den bør have Adgang til i ganske anden Grad end nu — nu har den nærmest slet ingen — at sikre sig, at det er en god og værdifuld Virksomhed, der foregaar paa ethvert af disse Seminarier, og at intet af dem blot er et Kursus til Fremstilling af Elever, der præpareres til netop at kunne slippe gennem Eksamen. Det er jo Seminariernes egne Lærere, der eksaminere ved Eksamen.

Jeg er overtydet om, at ikke et eneste godt og dygtigt ledet Privatseminarium vil føle sig i mindste Maade ængstet ved de Fordringer, der her i Lovforslaget stilles til disse Seminarier, jeg tør tro, at de i det hele ville hilse de Bestemmelser, der i Lovforslaget angaa Privatseminarier, med Glæde og betragte ikke blot det forhøjede Tilskud, men ogsaa de dermed følgende skærpede Regler som en for Privatseminariernes fortsatte Bestaaen og for deres betydningsfulde Virksomhed paatrængende nødvendig Reform.

I Modsætning til den gældende Lov fikserer nærværende Lovforslag ikke Understøttelserne til trængende Elever, men henviser Beløbets Størrelse til Fastsættelse ved de aarlige Finanslove, hvad allerede nu faktisk sker, idet man forlængst har maattet overstige det ved Seminarie-